

И Добри ся поразмърда
Хапна два залъга
Главж малко зе да дига
И с' лъвицж постъга,
Хапна беденъ и попійна,
Нъ се зло му става,
И на дѣда тихо издума:
„Дѣдо ще ся отива.
„Ще си идж при дѣца-та,
„Чи, що ще — да става
„Да си бждж на кжщж-тж —
„Тукъ ми ся на остава,
„Намѣрете нѣкой колж,
„Тъ да си отидж;
„Платете ми сега дѣла,
„Колкот' ми ся пада.
„Твърдѣ добръ, и то ще стани,
„Нъ тозь часъ не става,
„Пари-тѣ ви сж събрани,
„То тозь вечеръ става.
Хайде сега да си идимъ
Ты ще си у меня,
А пакъ Ненча ще го гудимъ
В' батюви — при меня
Чи и той е нѣщо боленъ,
Кой знай що му стана?
Хайдъ полъка да ся дигнишь
И азъ ще ти помогна
Подигна го дѣдо Димо
И момци-тѣ помагжтъ,
Нъ дѣсно-то му колѣно
Немогжтъ да свійжтъ.
— „Боли братко, не ся свива —
„Кола ще мя носи;
„Болюсть-та ся не шигува:
„Кола ми донѣси.
— „Кога й така, ты почивай,
„Азъ сега ще пратѣж